

Един
мой ден

СЪС
СВЯТИЯ
ДУХ

Никола Димитров

Един мой ден със Святия Дух

Винаги съм казвал, че Святият Дух е моят приятел, утешител и водач. Казвал съм, че Той е моята мъдрост, сила, радост, способност и знание. Казвал съм и, че в Святия Дух е моят богоугоден плод, както и че чрез Него се проявяват Божиите дарби в мен.

Да, ама да го казвам е много лесно. Въпросът е какво означава всичко това на ежедневно и практично ниво? Ето какво:

Събуждам се сутрин и първото нещо, докато още си лежа в леглото, е да си представя във въображението си Бога и да Му кажа: „Господи, благодаря Ти за днешния ден. Приемам Твоята любов, състрадание, милост, благодат, сила, дарби, плод и характер. Свети Душе, моля Те, води ме днес. Поставям всички свои близки, роднини и приятели под кръвта на Исус и под Божията протекция“.

Ставам, раздвижвам се, проверявам пресата (тоест, Мейла, Фейса, Телеграма, Вайбъра, Месинджъра, Скайпа и Ютюба), което ми

отнема около половин-един час, но, през цялото време, докато разглеждам, коментирам със Святия Дух:

Господи, виж кой ми е писал, уау, дай ми мъдрост как да отговоря, моля Те.

А за това клипче Ти благодаря, това не го знаех, научих нещо ново, супер.

А, чакай да направя някое аудио на приятелите си, че се сетих нещо, благодаря Ти, че ми припомни. Моля Тя, помогни ми да се изразя както трябва и отвори очите и ушите им да могат да чуят и разберат.

По някое време децата се събуждат и излизат на училище или някъде другаде. В секундата, в която им кажа „Чао“, на ум или тихичко на глас казвам: „Ангели на Бога, бъдете с тях. Свети Душе, моля Те, пази ги. Поставям ги под кръвта на Исус“. Колкото пъти през деня те излязат от моето присъствие, правя същото нещо (но не като формула, а като общение с Бога и ангелите).

По някое време ми се налага аз да изляза за нещо, или да свърша някоя задача. Какво правя? Казвам на Святия Дух:

*Святи Душе, моля Те за Твоята мъдрост
и Ти благодаря. Не ми позволявай да
изтърва нещо от това, което си
приготвил за мен.*

*Моля Те, дай ми благоволение пред
човека, с когото отивам да говоря сега.*

*Моля Те, направи ме съд, който да
прослави Теб и като видят мен, да
виждат Теб. Не искам хората да се
подиграват на Теб, като гледат аз какъв
съм, затова, моля те, помогни ми да
бъда най-добрия образ на Теб за тях.*

Идва време за разходка из комплекса, около
1.5 – 2.5 часа, зависи от атмосферните
условия и от времето с което разполагам - през
цялото време се моля в Духа и/или слушам
музика в слушалките и разговарям със Святия
Дух. Например казвам:

*Святи Душе, моля Те, докосни еди кой си,
нека осъзнае, че характерът му в
момента не е точно богоугоден. Помогни
му да се промени.*

*Моля Те, утеши еди кой си, който се
намира в труден период в момента. Дай*

*му сила. Бъди с него. Докосни го.
Прегърни го.*

*Моля Те, дай ми мъдрост как да говоря с
еди кой си и да му бъда от ползва за Твоя
слава.*

*Моля Те, говори ми за еди кой си и
каквото ми кажеш, аз ще го предам
моментално.*

*Благодаря Ти, Господи, толкова Си
прекрасен. За всичко Ти благодаря. За
прекрасната ми съпруга, за чудесните ми
деца, за невероятните ми родители, за
уникалните ми приятели, за
партньорите, за църквата, за здравето,
за благословенията, за
удовлетворението, за живота. Чудесен
Си. Няма как да Ти се отблагодаря.
Обичам Те. (Често се просълзявам, когато
Му говоря толкова интимно).*

И така няколко пъти, в рамките на 1.5 - 2.5 часа, минавайки семейството, роднините, приятелите, партньорите, познатите, съработниците и всеки, за когото се сетя. Понякога разходката включва и правене на аудио или видео за църквата или за приятели или партньори.

Прибирам се. Втора проверка на пресата и общение по чатове, писане на мейла, размишления на глас, ютюб видеа за нова информация, аудио, подготовка на поучение, четене на книжка - изобщо, време за себе си и Бога, отново постоянно общувайки с Него, не е задължително да е на глас - в мислите ми, понякога със затворени очи, просто мислейки за Него и общувайки си с Него на ум, дискутирайки нещата, задавайки въпроси, хвалейки Го и благодарейки Му.

Разходка до магазина на пазар и отново общение със Святия Дух, повечето благодарение. Настроението е на макс, понеже до този момент съм общувал с Него постоянно и съм се изпълнил с любов, радост, мир, вяра, кротост, дълготърпение и т.н., мога само да Му благодаря.

По някое време през деня започваме със съпругата ми някоя тема свързана с вярата, с църквата, с молитвата, с нашия живот, с децата, като се стараем да намерим практични решения и обсъждаме варианти, спорим, ако не сме съгласни, но със Святия Дух, в духа на разбирателство и накрая печелившите идеи ги заковаваме с няколко бързи: „Амин, Господи, нека бъде по този начин и нека Твоето Слово

да надделее, в името на Исус, съгласяваме се за това“ и т.н.

Вечеря, евентуално със слушалките и гледане на Ютюб клип, или нещо образователно, или нещо забавно. Може да гледам нещо по телевизията, евентуално, като през цялото време гледам умът ми да не бяга много, но да бъде във връзка със Святия Дух. Ако видя нещо силно, като принцип в даден филм или история, се разчувствам и тихичко (или на ум) казвам: *„Святи Душе, виж тези хора как са схванали нещата, а не са дори вярващи. Моля Те, помогни ми и аз да бъда по този начин“*.

По някое време някое от децата, което е навън, се обажда да отида да го взема. В колата си пускам някоя от любимите ми песни на хваление и поклонение и използвам времето да се поклоня от сърце на Святия Дух и отново да Му кажа колко много Го обичам и колко съм благодарен, че Той е толкова прекрасен и невероятен.

Навръщане с децата обикновено се обсъжда някоя тема въртяща се отново около вярата ни и живота ни с Бога. Или в къщи след това. Може да гледаме нещо заедно.

След като всички си легнат, още някой и друг час на общение с Бога, на писане на поучения, на четене на такива, на гледане на нещо в Ютюб, слушане на аудио, евентуално аудио Библия и на общение със Святия Дух.

Накрая лягам и докато заспя, което е поне половин час, отново общение със Святия Дух, на ум, във въображението си, разговаряйки с Него за всякакви неща. Преглед на деня, преглед на утрешния ден и задачите в него, размишления.

На следващият ден, с леки модификации се повтаря същото нещо. И това е животът ми.

Забелязахте ли, че не споменах за някакво определено време за молитва - половин или един час, по часовник? Няма нужда, понеже целият ми ден е прекаран в общение с Бога. Това е молитвата - да живеем за Него и да си говорим с Него.

Забелязахте ли и, че не споменах определено време за четене на Библията - половин или един час, по часовник? Няма нужда, понеже целият ми ден е прекаран в образование в Словото, по един или друг начин чрез общението с Него и другите вярващи, което

включва гледане, слушане, четене, търсене и проповядване на определени Писания.

Забелязвате ли и, че не чакам да се случи нещо определено и **тогава** да се моля, а всеки ден, дори когато абсолютно всичко ми е наред, прекарвам целия ден със Святия Дух и се опитвам да чуя предварително за всяка атака, а не след като дойде и ме изненада изцяло, тогава да започна тепърва да търся Бога. Тогава не става, понеже с изненадата идва и паника.

Във всяка ситуации ще търся водителството и помощта на Святия Дух. Ако, в допълнение на всичко, което казах за деня, имам извънредни предизвикателства, ще търся Святия Дух специфично за тях, ще изливам емоциите си пред Него - ще плача пред Него, ще се покаявам, ще прощавам, ще се боря, ще гоня демони и т.н. Например, ще кажа:

Господи, защо сега този човек прави така или казва това? Не усеща ли, че ме наранява? Не усеща ли, че разрушава собствената си връзка с Теб? Помогни ми и помогни му.

Господи, мега ядосан съм, но прощавам, моля Те, помогни ми да го направя от

сърце и да забравя. Помогни ми да не позволявам на рани, духове и тем подобни да ме държат в робството си, понеже, Господи, нямам време за тия глупости, имам работа за вършене и искам да съм адекватен по всяко време.

Като цяло, гледам през деня да живея повече със затворени очи и издигнати ръце, отколкото с отворени очи и сочещи с пръст на обвинение към всички останали хора ръце.

Амин? Понеже има и друг вариант, който съм наблюдавал при доста хора (имам предвид вярващи, разбира се):

Ставам сутрин като буреносен облак,
викам: „Къде ми е кафето?“

Тряскам, блъскам, вдигам шум докато се приготвям за работа.

В колата чалга до дупка.

Пристигам на работа, набързо се оплаквам на всички от жена ми, децата ми, правителството, президента, световната здравна организация и т.н.

Работя цял ден като вол, псувайки през
повечето от времето.

Навръщане в колата пак чалга до дупка.

Влизам въщи като бик и викам: „Къде ми
е вечерята?

Ям.

Гледам малко телевизия и псувам по
всички, които говорят.

Напивам се и

Заспивам.

Всеки си избира.

Бог да ви благослови!